

ע"פ 41472/12/17 - עאטף טהה נגד הועדה המחוזית לתכנון ובנייה מחוז מרכז

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

13 פברואר 2018

עפ"א 41472-12-17 טהה נ' הועדה המחוזית לתכנון ובנייה מחוז מרכז

לפני כבוד השופט העמית, אברהם יעקב
המערער
נגד
המשיבה
הועדה המחוזית לתכנון ובנייה מחוז מרכז
עאטף טהה

פסק דין

1. זהו ערעור על החלטת בית משפט השלום בפתח תקווה (כבוד השופט שטרנליכט).
 2. הבקשה שהונחה בפני בית משפט קמא הייתה להאריך מועד לביצוע צו הריסה מינהלי אשר הוצא על ידי יו"ר המשיבה ביום 11/6/17.
 3. הצו הוצא ביחס לבניה בקרקע השייכת למערער והנמצאת בכפר קאסם.
 4. מדובר במבנה איסכורית בשטח של 1,500 מ"ר כולל רצפת בטון ויציאת בטון בשטח כ-500 מ"ר בחזית.
 5. בית משפט קמא קיבל את הבקשה והורה על הארכת מועד ביצוע צו ההריסה במובן זה שהמועד לביצוע הצו יחל להימנות ממועד קבלת החלטתו של בית משפט קמא.
 6. המערער טען בבית משפט קמא כי למעשה מדובר בבקשה להארכת מועד להדבקת צו ההריסה וכי בקשה מסוג זה אינה נמנית על תכליות התקנות.
- עוד טען המערער כי טענת המשיבה לפיה משטרת ישראל לא יכולה הייתה להדביק את צו ההריסה בשל המצב הבטחוני באזור, היא טענה שאין לקבלה כיוון שמדובר במחדל של הרשות. עוד טוען המערער כי נודע לו דבר קיומו של צו ההריסה רק מעצם קבלת הבקשה להארכת מועד. משלא הודבק צו ההריסה, הרי שצו ההריסה לא הומצא כדין למשיב.

נטען עוד כי הבקשה להארכת מועד הוגשה בחלוף המועד הקבוע בתקנות להגשתה. לטענת המערער על המשיבה היה להגיש את הבקשה לא יאוחר מיום 17/6/17, ועיון במערכת נט המשפט מעלה כי הבקשה הוגשה רק ביום 11/7/17.

7. יאמר כאן כי בערעור הועלו טענות נוספות אשר לא בא זכרן בבית משפט קמא. אין בדעתי להתייחס לטענות חדשות אלה.

8. באשר לטענתו הראשונה של המערער, הרי יש לומר כי צדק בית משפט קמא כאשר קבע שהמחוקק הפריד בין הליך הוצאת הצו להליך ביצועו. המחוקק הדגיש כי תנאי לביצוע הצו הוא הדבקתו.

מכיוון שכך, הדבקת צו ההריסה מהווה חלק אינטגרלי מביצועו של הצו ולא חלק מהליך הוצאתו. ממילא ניתן להגיש בקשה להארכת מועד להדבקת צו ההריסה, וזאת מכוח הוראות התקנות המאפשרות הגשת בקשה להארכת מועד לביצועו של צו ההריסה. כך גם אין באי הדבקת הצו על המבנה כדי לומר שצו ההריסה לא נכנס לתוקפו בטרם הודבק, כפי שמנסה המערער לטעון.

9. בפני בית משפט קמא הובאו ראיות לפיהן משטרת ישראל לא יכולה הייתה לסייע להדביק את צו ההריסה בשל המצב הבטחוני באיזור. טענה זו היא טענה טובה מכיוון שעולה מהראיות כי במועד הרלבנטי לא ניתן היה לבצע את צו ההריסה מבלי ליטול סיכון ממשי לפגיעה בגוף ובנפש.

הדבקה באופן סמוי אינה יכולה להוות תחליף, מאחר והדבקה במקום הגלוי לעין יכולה להלהיט את הרוחות ולגרום להפרות סדר. ככלל פעולות אכיפה אינן נעשות באופן סמוי ולא ראוי שיעשו כך.

לכן אני סבור שגם טענתו זו של המערער דינה להידחות.

10. עוד נטען כי למערער נודע דבר קיומו של צו ההריסה רק מעצם קבלת הבקשה להארכת מועד.

אין בכך כל רע. המערער ידע על הצו, יכול היה להערך לדיון כפי שאכן עשה וטענותיו נשמעו. לכן המסקנה היא שזכויותיו של המערער לא נפגעו.

11. עוד טען המערער כי הבקשה להארכת מועד הוגשה בחלוף המועד הקבוע בתקנות.

אכן המועד האחרון להגשת הבקשה היה 17/6/17. אולם מועד זה חל בשבת, ולכן ולאור האמור בחוק הפרשנות, המועד האחרון הוא ה- 18/6/17. ואכן על גבי הבקשה מוטבעת חותמת של בית המשפט מיום 18/6/17 שהוא מועד ההגשה.

העובדה שהבקשה נסרקה למערכת נט המשפט רק ביום 11/7/17 אין בה כדי להצביע על מועד ההגשה. לכן גם טענה זו נדחית.

12. סיכומי של דבר, אני סבור שהחלטתו של בית משפט קמא בדין יסודה ואני דוחה את הערעור.

ניתן היום, כ"ח שבט תשע"ח, 13 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.